

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214200162
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7214200162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o mal. F. M. Y. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N., M. I. Č.. X, N. dieťaťa rodičov: R.. K. Z. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v N. I. Z. XXXX/XX a N. Y. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v N. I. V. XX t. č. Ú. F. Ú. J.I. XX, N. v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 25.9.2015 č.k. 27P 3/2014-168 a odvolaní rodičov proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 25.9.2015 č.k. 27P 3/2014-173 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

M e n í uznesenie z 25.9.2015 č.k. 27P 3/2014-173 tak, že matka a otec nie sú povinní nahradiť trovy znaleckého dokazovania a štát nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom z 25.9.2015 č.k. 27P 3/2014-168 zveril mal. F. M. Y. nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky s výlučným právom zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok. Otcovi určil vyživovaciu povinnosť na mal. F. M. od 1.4.2014 do budúca vo výške 30 € mesačne, ktoré výživné je otec povinný prispievať vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu matke dieťaťa. Dĺžné výživné za obdobie od 1.4.2014 do 30.9.2015 neurčil. Zastavil konanie o úpravu styku otca s mal. F. M..

Uznesením z 25.9.2015 č.k. 27P 3/2014-173 zaviazal matku a otca nahradiť trovy štátu po 242,36 € na účet Okresného súdu Košice II do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a znalkyni PhDr. Viere Truskovej PhD. bola priznaná odmena za vypracovaný znalecký posudok č. 3/2015 v sume 484,72 €, ktorá bola vyplatená z finančných prostriedkov štátu, preto obidvoch rodičov zaviazal zaplatiť trovy znaleckého dokazovania po 242,36 € na účet konajúceho súdu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto rozsudku a uzneseniu podal včas odvolanie otec dieťaťa s odôvodnením, že zväžil rozhodnutie súdu, ktorým bol mal. F. M. zverený do výchovy matky a trvá na zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti a tiež na úprave styku s maloletým. Konštatoval, že u posledného zamestnávateľa pracoval na skrátenej úväzok, tringelty nedostával a niekedy sa stalo, že mal manko. Ako vodič bol zodpovedný za poruchy motorového vozidla alebo defekt a tieto náklady musel uhradiť. Matka dieťaťa sa mu neustále snaží strpčovať život a robí mu napriek so stretávaním sa s maloletým, ako aj pri jeho

výchove. Jeho možnosti sú momentálne obmedzené, hlavne finančné, preto žiadal, aby bol oslobodený od platenia trov spojených s vyhotovením znaleckého posudku. Chce sa podieľať na výchove a výžive maloletého dieťaťa tak, ako zodpovedný rodič.

Proti uzneseniu o náhrade trov štátu podala včas odvolanie matka dieťaťa s odôvodnením, že zo svojho príjmu 605 € má nevyhnutné výdavky 474,92 €, pričom jej pracovná zmluva má končiť 31.12.2015 a okrem mal. F. M., na výživu ktorého otec od augusta 2015 neprispieva, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči mal. dcére M.. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a odpustil jej úhradu trov za znalecký posudok.

Kolízny opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu rodičov nevyjadril.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol, keď mal. F. M. zveril do osobnej starostlivosti matke a rovnako správne rozhodol o vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu. Súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie o výchove dieťaťa a vyživovacej povinnosti otca, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a otec ani v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o výchove dieťaťa a jeho vyživovacej povinnosti voči nemu. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že stabilné výchovné prostredie vytvorené matkou a jej osobná starostlivosť o maloletého F. M.Á., nespochybnená ani kolíznym opatrovníkom, rozhodne je v záujme maloletého aj so zreteľom na zabezpečenie jeho kontinuálnej starostlivosti a neboli zistené žiadne skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov budú lepšie zaistené potreby dieťaťa. Pretože ustanovenie § 29 ods. 2 Zákona o rodine (striedavá osobná starostlivosť) nemožno paušalizovať a rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré zohľadňuje záujem maloletého a korešponduje so všetkými relevantnými ustanoveniami Zákona o rodine, rozhodne neposkytuje ochranu zneužívaniu práva na úkor otca, ako sa mylne domnieva otec v odvolaní. Súd prvého stupňa rovnako správne rozhodol, keď zastavil konanie o úprave styku otca s maloletým F. M. na základe toho, že otec svoj návrh na úpravu styku s maloletým synom zobral späť na pojednávaní 25.9.2015 podľa § 96 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd dodáva, že ak vezme účastník (v tomto prípade otec dieťaťa) svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. Uplatnený nárok však späťvzatím návrhu nezaniká a možno ho uplatniť znova, nota bene otec môže podať návrh na úpravu styku s mal. F. M. po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia, resp. návrh na výkon rozhodnutia, ktorým bol predbežne upravený jeho styk s maloletým, pokiaľ matka dieťaťa nerešpektuje rozhodnutie súdu. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a v odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods. 2 O.s.p..

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní rodičov proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 25.9.2015 č.k. 27P 3/2014-173, vzhľadom na včas podané odvolanie

rodičov (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie súdu prvého stupňa zmenil podľa ust. § 220 O.s.p..

Podľa ust. § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Ust. § 148 O.s.p. platí aj pre tzv. nesporové konania, v ktorých vzhľadom k povahe veci nemožno hovoriť o úspechu alebo neúspechu účastníka, ktorým konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu rozhodne je. Štát má podľa výsledku konania proti účastníkom právo na náhradu nákladov konania, ktoré platil aj v konaniach, v ktorých účastníci nemajú postavenie navrhovateľov a odporcov, teda v konaniach, ktoré sú vecne oslobodené od súdnych poplatkov, alebo v ktorých účastníci sú osobne oslobodení od súdnych poplatkov. Pre priznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát, nie je smerodajné, či dokazovanie nariadené súdom, v dôsledku ktorého vznikli trovy štátu, bolo opodstatnené.

Z uvedeného vyplýva, že v konaniach nesporových, kde nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania, má štát právo na náhradu trov konania proti každému z účastníkov v rovnakom rozsahu, avšak musí u každého z nich skúmať, či nespĺňa predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov podľa ust. § 138 O.s.p.. V prípade, ak súd zistí, že na strane účastníka sú splnené predpoklady na oslobodenie trov, ktoré by bol inak povinný nahradiť, trovy znáša štát. Uvedenú povinnosť pritom nemožno prenášať na iných účastníkov konania. Ak by bol účastník konania oslobodený od platenia súdnych poplatkov len z časti, alebo ak by súd dospel k záveru, že u tohto účastníka sú splnené predpoklady na oslobodenia len z časti, náhrada trov sa proti tomu účastníkovi zníži o rozsah oslobodenia.

Preskúmaním skutočností týkajúcich sa rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bola uložená povinnosť rodičom nahradiť trovy štátu z titulu trov znaleckého dokazovania, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie rodičov je dôvodné. V tomto prípade je predmetom konania úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, teda sa jedná o nesporové konanie, v ktorom nemožno ustáliť úspech, resp. neúspech účastníkov konania, preto má štát právo na náhradu trov konania proti každému z účastníkov v rovnakom rozsahu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p. je však predpokladom pre uloženie povinnosti nahradiť štátu trovy konania aj skutočnosť, že ten, komu má byť povinnosť nahradiť trovy štátu uložená, nespĺňa predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov podľa ust. § 138 O.s.p..

Z obsahu spisu vyplýva, že matka dieťaťa bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny N. ako uchádzačka o zamestnanie a poberala dávku v hmotnej núdzi 93,60 € a od 1.9.2014 je zamestnaná na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú s čistou mesačnou mzdou 378,96 €. Zabezpečuje osobnú starostlivosť mal. F. M. a mal. M., na výživu ktorej pobera 100 € mesačne. Otec dieťaťa bol rovnako evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a súčasne vykonával prácu vodiča v taxislužbe na štvrtinový úväzok (taxislužba H. M..L..T..) s priemerným mesačným príjmom 70 € a od mája 2015 je vo výkone väzby. Pomery rodičov teda odôvodňujú neuloženie povinnosti nahradiť štátu trovy konania, preto odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. tak, že štátu náhradu trov konania od rodičov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.